Dan-Marius Sabău
Ultima zi a lui Ştefan Iacob

*

Ultima zi ca om normal a lui Ştefan Iacob a fost o zi de marți. Evident, nu a ştiu asta dis-de-dimineață, cînd sa-a trezit şi sa-a pregătit să meargă la lucru. Nimeni nu ştia, nici soția, nici prietenii. Înregistrările arată că era tehnician la o firmă de cercetare în domeniul geneticii, iar în acea zi sa-a prezentat la poarta clădirii la ora 9, fără întîrziere.

Cele cîteva saluturi pe care le-a schimbat cu colegii nu arătau nimic ciudat în comportamentul său, doar o bună dispoziție debordantă. A avut o noapte plină, îşi dădu cu părerea unul dintre colegi, dar acesta nu a răspuns decîte cu un zîmbet enigmatic.

La birou, pe monitorul terminalului său îla aştepta o surpriză, prima: cîndva în timpul nopții serverele firmei terminaseră de descifrat toate funcțiile ascunse în dubla spirală de ADN uman.

- Este o zi mare, adăugă el ca şi completare cînd se grăbi să raporteze. Probabil cea mai mare zi după ce, acum 12 ani, a fost descifrată harta completă a genomului omenesc, murmură parcă numai pentru el, uitînd de linia de comunicație deschisă.

A doua surpriză a reprezentat-o prezența unei entități prezente în terminalul său, ceva ce nu avea nici o legătură cu Inteligența Artificială de pe serverul central. Apariția bruscă a feței fără chip îla făcu să tresară gata să cadă pe spate, cu un strigăte alarmat.

- Cine eşti? întrebă.

- Asta nu are importanță, răspunse entitatea, important e doar ceea ce vreau să îți arăte. Am nevoie de ajutorul tău.

Imaginile halucinante ale prăbuşirii unei nave extraterestre pe o planetă pustie îla răvăşiră, frînturi ale memoriei IA-ului navei îi arătau pe

pasagerii morți întinşi pe culoarele la fel de nemişcate. Ființe metalice, roboți, ucişi de un virus. Singura entitate rămasă în viață, computerul organic al navei, a supraviețuit echipajului cu un singur scop în minte: acela de a se întoarce la cei care au construit-o cu mesajul dezastrului. De aceea sa-a şi multiplicat în mii şi milioane de exemplare, la început în interiorul navei, apoi şi în afară, în oceanul planetar. Ca orice program cu capacitate de învățare şi-a modificat forma pentru a supraviețui oricărui mediu, o modificare constantă, un salt evolutiv la fiecare generație. Unii o consideră ca fiind însă viața, fundamentul a tot ce este viu, alții doar secvență ADN. Adevărul este însă undeva la mijloc, iar ființele umane nu trebuiau să afle nicicum de scopul lor, ca existență şi ca ființe inteligente. O inteligență ce însă nu le aparținea.

*

Nimeni însă nu a aflat vreodată ce sa-a întîmplat cu adevărat în acele momente. Se ştie că cineva a şters tot ce era important pe serverele firmei, singura persoană ce ar fi putut să o facă era Ştefan Iacob dar era o acțiune ce depăşea cu mult drepturile de acces şi posibilitățile sale. Iar el nu era deloc un martor credibil, a şi fost internat la ospiciu curînd după aceea. Purtat pe brațe, delirînd.

5 septembrie 2004